

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

ΟΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Μιά καταπληκτική έρευνα)

Η μακροβιότης, πρέπει να ομολογηθῆ, δι γίνεται σπανιώτερη σ'τις ἡμέρες μας, ἐνὸς καλλιότατος ὑπάρχον παμπόλλα παραδείγματα μακροβίων ἀνθρώπων.

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει, ὅτι ὁ Νῶε, δ... ἐφροσύνη, ὡς γνωστόν, τῶν χρονῶν, ἔζησε 950 χρόνια. Ἀλλὰ καὶ οἱ γυῖοι του δὲν ὑπέστησαν ἀπ' τὸν πατέρα τους σὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας.

Ἐπίσης ὁ ἱστορικός τῆς ἀρχαιότητος, Φλέγων, γράφει ὅτι ἡ Σιβύλλα τῆς Ἐρυθραίας, ἔζησε κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα 1000 χρόνια καὶ ἡ ὁμώνυμη τῆς Σαμίας 500.

Ὁ Σενωφὼν ἀναφέρει, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ Λατίου ἔζησε 600 χρόνια καὶ ὁ γυῖός του 200 καὶ παραπάνω.

Ἐπίσης, κατὰ τὸν Ὀμηρὸν, ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοῦς δώδεκα γυῖοὺς τοῦ Νηλεΐδου, τοῦ βασιλέως τῆς Πύλου, πέθανε σὲ ἡλικία 300 ἐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἱστορικῶν προσώπων τῆς ἀρχαιότητος, ἀναφέρεται ὡς μακροβίος καὶ ὁ Ἐπιμενίδης, ὁ γνωστός μάντις τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος ἔζησε 157 χρόνια.

Ῥαῖσιτος μεταξὺ αὐτῶν ποιεῖ νὰ συγκαταλεχθῆ καὶ ὁ διάσημος μηχανικός τῆς Ἀλεξανδρείας Κτησίβιος, ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀεροσφαιρικῆς ἀντίλας, ὁ ὁποῖος πέθανε σὲ ἡλικία 130 ἐτῶν, συναεπεί θανατώσῃον πτώσεως.

Ὁ Ἀτίλλας, ὁ φοβερός ἀρχηγὸς τῶν Ὀθῶν, πέθανε, ὡς γνωστόν, τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ γάμου του ἀπὸ ὑπερβολικῆς εὐνουσίας, σὲ ἡλικία 124 ἐτῶν.

Ἀπὸ τοῦς νεωτέρους μακροβίους, ἀναφέρεται ὁ Γάλλος ἰατρός Ντεκουρνέλ, ὁ ὁποῖος σὲ ἡλικία 110 ἐτῶν παντρεύτηκε μὲ κῆρον 29 χρόνων καὶ ἀπέχτησε ἀρκετὰ παιδιά.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀγγλικῆς δικαιοσύνης διέσωσαν ἐπίσης τὴν περιπτώσιν ἑνὸς γέροντος 101 χρόνων, ὁ ὁποῖος τὸ 1483 καταδικάστηκε ἐπὶ βιασμῷ καὶ ὁ ὁποῖος ἔζησε ἄλλα 68 χρόνια ἄσπαστα.

Ὁ χειρουργὸς καὶ φυσικός Σιγκῶ ντὲ Χαιρόν, κάνει λόγο γὰ κάποιον Ραϊζούρ, ὁ ὁποῖος σὲ ἡλικία 105 ἐτῶν παντρεύτηκε μὲ... συναμῆλο τοῦ περὶου, μὲ τὴν ὁποία ἀπέχτησε δύο γυῖοὺς καὶ μὴ θυγατέρα.

Ὁ Ἴταλὸς Σεκζονδὶ Ὀγκο, πρόεδρος τῆς Βενετίας στὴ Σιμῆνη, εἶδε τοὺς φρονιμύτες του νὰ φτωχύνουν σὲ ἡλικία... 190 ἐτῶν καὶ πέθανε 105 χρόνων.

Ὁ γυῖατὸς Μεντζέλιος δηγείται, ὅτι τὸ 1666 συνάντησε ἕνα γέροντα 120 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε ἰσχυροτάτη φωνὴ καὶ τοῦ ὁποῖου διετηρήσθητο ἅλα τὰ δόντια. Ὁ γέρονς αὐτὸς ἀντάμωσε κάποτε ἕναν συνομιλιὰ του, ὁ ὁποῖος τοῦ παραπονιόταν δι' ὑπέφερε ἀπὸ συνεχῆ κεφαλόπονο καὶ θανάτῳ πονόδοντο. Ὁ πολύτερονος γέρονς τοῦ ἐξήγησε τότε, ὅτι αὐτὰ ἦσαν ἀσπεία τῆς ἐμφανίσεως καινούργιων δοντιῶν καί, καθὼς ἀσπείδιχτε κατόπιν, ἡ πρόφρησι τοῦ ἐπαγγελματοσφίθηκε...

Τὸ 1581 γεννήθηκε σὸ Ἐλιότον ἕνας φαρὰς, ὀνόματι Σάινς, ὁ ὁποῖος ἔζησε 169 χρόνια καὶ ἐξακόσιος μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ζωῆς του τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρὰ. Ὁ τριμῆρὸς αὐτὸς γέρονς διατηροῦσε πάντα ἀκμαίεσ τῆς δυνάμεις του καὶ μπορούσε νὰ περνῆ τοὺς πτασιμὸς καλλιπῶνας.

Μακροβίος ἐπίσης ἦταν καὶ κάποιος συμπατριώτης τοῦ προμνησθέντος, ὀνόματι Θωμάς Πάρο, ὁ ὁποῖος ἔζησε πάνω ἀπὸ ἑνῆμισον αἰῶνα. Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς σκέτινε νὰ παντρευθῆ ἡμῶς σὲ ἡλικία... 120 χρόνων καὶ πῆρε μὴ γῆρα, μὲ τὴν ὁποία ἔζησε εἰκοσι χρόνια εὐνομωμένα. Αἰτία δὲ τοῦ θανάτου του ὑπῆρχε ἡ εὐνοια τοῦ βασιλέως Καρόλου, ὁ ὁποῖος, ἀκούγοντας νὰ γίνεται λόγος γὰ τὸν Πάρο, τὸν κάλεσε στὰ ἀνάκτορα του. Ἐκεῖ τὸν πρόφερε τὸσες περιτομήσεις καὶ τὸν ἐφύληρε μὲ τόση γενναυοφροσῖα, ὥστε ὁ φιλοξενούμενος ἔπαθε ἀπὸ δυσπεψία καὶ πέθανε 152 χρόνων.

Ἐπάνω στὸν τάφο κάποιου Ἰρλανδοῦ, ὁ ὁποῖος πέθανε τὸ 1660, ἐγραμῖνε τὸ ἔξης διαμοριστικὸ ἐπιτάφιο :

«Κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴν πλάνα ἀναπαύεται ὁ Μαρδόν, ὁ ὁποῖος κατῶρθωσε νὰ ζήσῃ 120 χρόνια... πίνοντας μύθρα ! Ἦταν πάντα μεθυσμένος καὶ προκαλοῦσε τέτοιον τρόπο, ὥστε τὸν ἐροδοῦσαν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θάνατος. Μὴ μέρα ὅμως ποὺ δὲν εἶχε πῆρε, ὁ Θάνατος ἀπεθρασύνθη, τὸν προσέβαλε καὶ τὸν ἐκίερε».

Ἀπὸ τοῦς Ἑλλῆνας μακροβίους, ἀναφέρεται ὁ ἐκ Νάξου Ἰάκωβος Δετσης, ὁ ὁποῖος πέθανε 156 χρόνων καὶ παντρεύτηκε γὰ τρίτη φορὰ ὅταν ἦταν 90 χρόνων.

Σήμερα, τέλος, ποῦθαίρε ὡς γεροντότερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ὁ περίφημος Ὀθωμανὸς Ζάρο Ἁγάς.

Τότε ὁ Σιγῶ μοῦ εἶπε ἀρετὰ ἀπότομα :
— Ὁ Ντιμενὲλ μοῦ εἶπε ποῦ θέλεις νὰ φύγῃς. Ποῦ θὰ πᾶς ; Αὐτὸ εἶνε ἡλίθιο. Ἡ θέσος σου εἶν' ἔδω... Σὲ ὅπου θέατρο καὶ ἂν πᾶς, σὸ «Ζυμνὰς», σὸ «Βιοντεβίλ», σὸ «Γιατί», σὸ «Ἀμυγνὰ» θὰ ἀδικηθῆς γιὰτὶ δι' αὐτὰ εἶνε κατώτερα σου.

Τὸν κἀτάξα χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήσω. Κατάλαβα θμως, ὅτι ὁ συνεισφῶς του δὲν τοῦ εἶχε μῆλοσι γιὰ τὴ Γαλλικὴ Κομοδία.

— Ἐ, λοιπὸν, δὲν εἶσαι τῆς γνώμης μου ; μὲ ρώτησε σὲ λίγο.

— Ὅχι ! τοῦ ἀπάντησα. Ἐξῆσας τὴ Γαλλικὴ Κομοδία.

— Ἀ ! ἀγαπῆτή μου φίλη, μοῦ φώναξε τότε, δὲν μοῦ τὰ περνᾶς ἐμένα αὐτὰ ! Ἐρῶ καλὰ, δι' δὲν σὲ παίρνουν στὴ Γαλλικὴ Κομοδία. Ἐρῶν ἐκεῖ καλὰ τὸν στιγμαμένο χαρακτήρα σου. Τῆς ἄλλες μάλιστα ἔτρωγα μὲ τὸν πρωταγωνιστὴ τῆς, Μομιάν, καὶ καθὼς κάποιος τοῦ εἶπε δι' ἔπαρτε νὰ σὲ πάρουν στὴν Κομοδία, λίγο ἔλειψε νὰ τὸν πᾶξῃ. Καὶ ἄρχισε νὰ μιλάει γιὰ σένα μὲ σκληρότητα...

— Ἐπρεσε νὰ μὲ ἱποστηρίξῃς, τοῦ ἀπάντησα ἐξοργισμῆνη.

— Μὰ σὲ ἱποστηρίξα... Ἐπόσθησα μάλιστα δι' ἡ Κομοδία θὰ ἦταν εὐτυχίς, ἀποκτώντας μὴ ἡθλοσοφίαν ἀν' καὶ ἔσένα. Μὰ αὐτὸς ἦταν ὡς φρενῶν. Δὲν σοῦ ἀναγνωρίζει κανένα ταλέντο καὶ σὸ τέλος εἶπε δι' ὅσο ζῶσες αὐτὸς, δὲν θὰ πᾶξῃ ἐοῦ στὴ Γαλλικὴ Κομοδία !

Ἐμμεσα μερικῆς στιγμῆς σιωπηλῆ καὶ ἔπειτα τὸν ρώτησα ἀπότομα :

— Ὅπου λοιπὸν δὲν θέλεις νὰ μ' ἀφήσῃς ;

— Ἄνε, γλίεσ φορὲς ὄχι ! οὐθῖλαξ ὁ Σιγῶ. Ὅταν τελειώσῃ τὸ συμβόλαιό σου, τότε βλέπομαι... Μὰ τώρα δὲν μπορεῖς νὰ φύγῃς.

Καὶ μιλώντας σιωπῶθηκε καὶ ἤρθε καὶ στάθηκε ἀπέναντί μου.

Μὲ τὰ χέρια τοῦ μέσ' στῆς τσέπες, ἐπρόσθεσε σὲ τόνο ἀπαισίος :

— Ἀ ! Ἔτσι λοιπὸν, μὲ παίρνεις γιὰ κανένα ἡλίθιο ;

Σηκώθηκα τότε ψυχρὰ καὶ, σπρώχνοντας τὸν διαφῶ μὲ τὸ χέρι μου, τοῦ ἀπάντησα :

— Ναι, σὲ παίρνω γιὰ τρεῖς φορὲς ἡλίθιο...

Καὶ ἔτρεξα πρὸς τὴν σκάλα. Ὁ φτωχὸς Ντιμενὲλ μοῦ φώναξε ἀπὸ μέσα. Μὰ ἔγω, μὴ δίνοντας καμμιὰ προσοχή στῆς προσβολήσ σου, κατέβηκα διδῶ—διδῶ τὰ σκαλοπάτια. (Ἀχαλουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Σύμφωνα μὲ μὴ στατιστικὴ, ἐπὶ χιλίων ἀγρίων, ἀναλογοῦν τρανταχτῶ ἐγκληματία, ἐνὸς ἐπὶ ἰσχυροῦν ἐγγράμων μόνον δεκαοκτώ.

— Στὸ Φάνο τῆς Ἰταλίας, ἕνας γέρονς τριπλὸς 85 ἐτῶν, χιτύπησε τραχίως σ' ἕναν τοῦχο καί... ξαναβῆξε τὴν ὄρασι του.

— Ὁ μέγας Ἀγγλὸς διηγηματογράφος Κάρολος Λίνεξ πέθανε ἀκίμαχος.

— Στὸ Βέρα Κροῦξ τοῦ Μεξικῶ ὑτάχθη ἕνα κυταρίσι ποὺ ἔχει ἡλικία παλῶν χιλιάδων ἐτῶν.

— Ὑπολογίζεται δι' σὲ κάθε ταξιδιὸν μεγάλου ὑπερωκεανείου πᾶζων 3.000 περιῶν γυαλιῶν, διαφόρων εἰδῶν.

— Ἡ ἀμορφία τῆς μήτις παιει ἀμύσως, ἀρκεῖ νὰ βάλομε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδα μας μέσα σὲ ζεστότατο νερὸ.

— Τὸ πρῶτο καπέλλο κατασκευάστηκε στὰ 1510 ἀπὸ κάποιον Φλέμυ.

— Γιὰ νὰ καταβληθῆ ἕνα λιοντάρι, χρειάζονται πέντε ἄνδρες, ἐνὸ γιὰ τὴν τίγρη μῶλις ἄρκουν ἕνηρά.

— Τὰ βαρύτερα χρυσοφρονεῖα βρισκονται στὴν πόλι Εὔρικ τῆς Καλιφορνίας.

— Στὴ Γρενάδα ὑπάρχει ἕνα περίεργο φυτὸ, τοῦ ὁποῖου ὁ χιμὸς μοῦαζει καταπληκτικὰ μὲ τὴ μελάνη.

— Στὴν Κίνα, ἡ ἱποθήκησ νύφες σὸ χτένισμα τῆς κόμης του ἀφίνουν μονάχα ἕνα κόσσο, κάτω ἀπ' τὸν ὁποῖο δένουν ἕνα μικρὸ κόμπο, γιὰ νὰ δεῖθουν δι' ἤρωτον γαμπρὸ.

— Στὴ Φλωρίδα ἡ νοικοκυριάδες συνήθιζον νὰ τριβῶν τὰ πατώματα τῶν σπιτιῶν μὲ φλοῦδες πορτοκαλλιῶν, τὰ ὁποία ἐκεῖ παράγονται ἀφθόνως.

— Ὁ κάπνισ φαντεῖτηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Εὐρώπη κατὰ τὸ 1558.

— Πρὸ ἡμερῶν φώρησε στὴν Κορσικὴ ἕνα ἄλογο, ποὺ εἶχε φτάσει σὸ ἀνώτερο ὄρο τῆς ἡλικίας μεταξὺ τῶν ὁμοίων του, δηλαδὴ σαρανταδὺ ἔτων.

— Σύμφωνα μὲ μὴ στατιστικὴ, κάθε ἄνθρωπος γράφει, κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως, διδῶ ἐπιστολές.

— Ὁ ἀνθρώπος κατὰ τὴ διάρκεια ἐνὸς ἔτους ἀνογοκλείνει τὰ μάτια του περίου 4.000.000 φορὲς.

— Τὰ νομίσματα τῶν Ταταρῶν εἶνε καιμωμένα ἀπὸ φλοῦδα μοιριάς, ἐπάνω στὴν ὁποία ἀποτυπώνουν τῆς μορφῆς τῶν ἀρχηγῶν τους καὶ ἀφοῦ ξεραθῶν, τὰ θέτουν σὲ κυκλοφορία.

